

പരിശുദ്ധാത്മ ദാനങ്ങളും വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും

വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനം ഇന്ന് ലോകവ്യാപകമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. കത്തോലിക്കാസഭയിലും ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയിലും ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് സംഘങ്ങളിലും മാത്രമല്ല, അമേരിക്കയിലെ ഗ്രീക്ക് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ പോലും 'കരിസ്തോസ് മുവ്മെന്റ്' അല്ലെങ്കിൽ 'പരിശുദ്ധാത്മദാന പ്രസ്ഥാനം' നടപ്പിലുണ്ട്. തെക്കേ അമേരിക്കയിലെ പെനിക്കോസ്തൽ സഭകളിൽ ഈ പ്രസ്ഥാനം ഇരുപത് വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് വ്യാപിച്ച് വികസിച്ചു ഇന്ന് ആ സഭകൾ ലോകത്തിലെ പ്രധാന സഭാവിഭാഗങ്ങളിലൊന്നായി വളർന്നിരിക്കുകയാണ്.

പക്ഷേ, ഓരോ സ്ഥലത്തും ഓരോ സഭയിലും ഉള്ള വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന് അതതിന്റേതായ പ്രത്യേകതകളുണ്ട്. കേരളത്തിലെ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനം ശക്തിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. സാധാരണയായി ഒരു പുരോഹിതന്റെയും ഒരു കന്യാസ്ത്രീയുടേയും നേതൃത്വത്തിലാണ് കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ വിടുതൽ ഗ്രൂപ്പുകൾ. അത്യാനേതൃത്വത്തിന് അതിന്റെ സ്ഥാനമുണ്ടെങ്കിലും പൗരോഹിത്യ നൽകാതെ സഭയിൽ ഔദ്യോഗികമായ സ്ഥാനമോ ഉള്ളവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വേണം ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ. അതല്ലെങ്കിൽ വഴിതെറ്റി പ്ലോക്വാൻ ധാരാളം സാധ്യതയുണ്ട് എന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

കുർബ്ബാനയിലുള്ള സംബന്ധവും പള്ളിയിലുള്ള ആരാധനയുമാണ് കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത്. ഇടദിവസങ്ങളിലും, ഞായറാഴ്ച ഉച്ച കഴിഞ്ഞും അവർ പള്ളിയിൽ കൂടി കുർബ്ബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുകയും പിന്നീട് ധ്യാനയോഗങ്ങൾ പോലെ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലപ്പോഴൊക്കെ വീടുകളിലും കൂടി പ്രാർത്ഥിക്കും. പ്രത്യേകിച്ച് രോഗികളെ സന്ദർശിച്ച് അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യും. മറുഭാഷകളുടെ നൽകലും അവർക്ക് ചിലപ്പോഴൊക്കെ അനുഭവപ്പെടാറുണ്ടെങ്കിൽ മറുഭാഷ സംസാരിച്ചെങ്കിലേ പരിശുദ്ധാത്മ സാന്നിധ്യത്തിന്റെ ഉറപ്പുണ്ടാകുകയുള്ളൂ എന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

അമേരിക്കയിലെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ പരിശുദ്ധാത്മദാന പ്രസ്ഥാനത്തിലും പൗരോഹിത്യ നേതൃത്വത്തിനും വി. കുർബ്ബാനയിൽ

കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആരാധനയ്ക്കും പ്രധാന സ്ഥാനമാണ് കൊടുക്കുന്നത്.

നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനത്തിലും മൂന്നോ നാലോ പുരോഹിതന്മാർ ഉണ്ടെങ്കിലും അൽമായ നേതൃത്വത്തിനാണ് മുൻതൂക്കം. കുർബ്ബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതും അനുഭവിക്കുന്നതും മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ കൂടുതലുണ്ടെങ്കിലും അതിന് കേന്ദ്രീകൃതമായ സ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്.

ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ പരിശുദ്ധാത്മ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചും ദാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും സഭയുടെ വിശ്വാസം എന്താണെന്ന് അറിയുന്നത് പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നു.

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആളത്വം

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആളത്വത്തിന് നാം നൽകുന്ന അതിപ്രാധാന്യം പാശ്ചാത്യസഭകളിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയിട്ട് നൂറ്റാണ്ടുകൾ പലതായി. പൗരസ്ത്യ സഭകളിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആളത്വത്തേയും പ്രവർത്തനത്തേയും പറ്റിയുള്ള വിശ്വാസം വ്യക്തമായി കാണുന്നതു പെന്തിക്കോസ്തി പെരുന്നാളിലെ നമ്മുടെ ആരാധനക്രമത്തിലാണ്. പരിശുദ്ധനായ മാർ ബസേലിയോസ് നാലാം ശതാബ്ദത്തിൽ പരിശുദ്ധ റൂഹായെപ്പറ്റി വേദാധിഷ്ഠിതമായി എഴുതിയ കൃതിയിലെ ആശയങ്ങളാണ് ഈ പ്രാർത്ഥനകളിൽ അധികമായി കാണുന്നത്. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇങ്ങനെ ആണ്.

1. പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധ റൂഹായും തമ്മിൽ വേർതിരിപ്പാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധ റൂഹായും ഏകദൈവമാകുന്നു. പിതാവിനോടൊപ്പം പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും ഒരുപോലെ സകല മാനുഷിക ചിന്തകൾക്കും നിരൂപണങ്ങൾക്കും അതീതനായി, സ്വയംഭവവും, സ്വയം അറിയുന്നവനും സ്വയം ശക്തനുമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ഒരു ക്നൂമാ മറ്റൊന്നിനേക്കാൾ പ്രായം കൂടിയതോ, ഒന്ന് മറ്റൊന്നിൽ നിന്ന് അകന്നു നിൽക്കുന്നതോ, വലിപ്പച്ചെറുപ്പമുള്ളതോ അല്ല.

2. പരിശുദ്ധ റൂഹാ പിതാവിൽ നിന്ന് വ്യാഖ്യാനാതീതമായ രീതിയിൽ നിത്യമായി പുറപ്പെടുന്നു. റൂഹാ സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവാകയാൽ വ്യാജത്തേയും, കപടത്തേയും ദുരീകരിച്ച് സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. റൂഹാ ശക്തിയുടെ റൂഹായാകയാൽ ബലമില്ലാത്തവരെ താങ്ങിയെഴുന്നേല്പിച്ച് വലിയ ശക്തി നൽകുന്നവനാകുന്നു. ആത്മീയശക്തിയും ശാരീരിക ശക്തിയും ബുദ്ധിശക്തിയും എല്ലാം പരിശുദ്ധ റൂഹായിൽ നിന്നുള്ളതാകുന്നു. റൂഹാ രാജകീയാത്മാവാകുന്നു (റൂഹോ മൽകോയോ); ദാസ

നല്ല; ആർക്കും പരിശുദ്ധറൂഹാ എന്റേയോ ഞങ്ങളുടെയോ കുത്തകയാണെന്ന് പറയാൻ സാധ്യമല്ല. അവൻ ഞാൻ വിധേയനാവുകയല്ലാതെ അവനെ എന്റേതാക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. കാപട്യവും മറച്ചുവയ്ക്കലും എവിടെയുണ്ടോ അവിടെ റൂഹായുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയില്ല.

3. റൂഹാ സ്നേഹത്തിന്റെയും മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനയുടെയും റൂഹാ യാകുന്നു (റൂഹോ റോഹെംബ്നായ്നോഷോ, റൂഹോമ്ബായോനോ). എല്ലാ സമയത്തും എല്ലാ മനുഷ്യരോടും സ്നേഹമുള്ളവരും എല്ലാ വർക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരുമായിട്ടുള്ളവരിലുമാണ് റൂഹായുടെ പ്രവർത്തനം ഏറ്റവും പൂർണ്ണമായി കാണുന്നത്. മറ്റുള്ളവരെ ദേഷിക്കുകയോ നിന്ദിക്കുകയോ പൂച്ഛിക്കുകയോ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ വൈമനസ്യം കാണിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവരിൽ റൂഹായുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയില്ലെന്ന് സുവ്യക്തമാണ്.

4. റൂഹാ നന്മയുടെയും വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും വീര്യത്തിന്റെയും റൂഹാ യാകുന്നു (റൂഹോതോബോ, റൂഹോദ്ഹേകുംതോ, റൂഹോദ് ഗാബോ റൂമോ). നന്മയും വിജ്ഞാനവും ഭയമില്ലാത്ത സത്യസന്ധതയും എവിടെ കാണുന്നുവോ അവിടെ റൂഹായുടെ പ്രവർത്തനമുണ്ട്. പാവപ്പെട്ടവനെ സഹായിക്കാൻ വൈമുഖ്യം കാണിക്കുന്നവനും കള്ളന്മാരുടെയിടയിൽ വീണ് പരുക്കു പറ്റിയവന് ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാത്തവനും, കൂഴിയിൽ വീണവനെ വലിച്ചുകയറ്റാൻ മടി കാണിക്കുന്നവനും റൂഹായ്ക്കുള്ളവരല്ല. മനുഷ്യരുടെ ആത്മാവിനെപ്പറ്റി മാത്രമേ എനിക്ക് താൽപര്യമുള്ളൂ; അവരുടെ മാനുഷികാവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ചുമതലയൊന്നുമില്ല എന്നു പറയുന്നവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെയും അറിയാത്തവരാണ്. ദൈവം മനുഷ്യന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികാവശ്യങ്ങളെ മാത്രമല്ല മാനുഷികാവശ്യങ്ങളെയും നടത്തിക്കൊടുക്കുന്നവനാണല്ലോ. ഭക്ഷണമില്ലാത്തവർക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കാത്തവനും, ദാഹിക്കുന്നവന് വെള്ളം കൊടുക്കാത്തവനും, ഉടുപ്പില്ലാത്തവനെ ഉടുപ്പിക്കാത്തവനും, 'പോകുവിൻ നിങ്ങളെ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല, ശപിക്കപ്പെട്ടവരേ, നിത്യം ഗിയിലേക്ക് പോകുവിൻ' എന്നുള്ള നിർദ്ദേശബ്ദം കേൾക്കേണ്ടി വരുമെന്ന് നമ്മുടെ കർത്താവ് പഠിപ്പിക്കുന്നു (വി. മത്തായി 25:31-46). പരിശുദ്ധാത്മാവുള്ളിടത്ത് പാവപ്പെട്ടവരോടും കഷ്ടപ്പെടുന്നവരോടും ഉള്ള നന്മ പ്രവർത്തികൾ ധാരാളമായിക്കാണും. മറുഭാഷ സംസാരിക്കാത്തവൻ നരകാഗ്നിയിൽ പ്രവേശിക്കുമെന്ന് നമ്മുടെ കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ചില്ല. എന്നാൽ പാവപ്പെട്ടവനോട് നന്മ പ്രവർത്തിക്കാത്തവരെ ശപിക്കപ്പെട്ടവരായി കർത്താവ് കണക്കാക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് മനുഷ്യസ്നേഹി (റൂഹോ റോഹെംബ്നായ് നോഷോ) യും നന്മകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനും (റൂഹോസോ ആർ നോബോമോ) ആകയാൽ അങ്ങനെയുള്ള പ്രവൃത്തി

കളും മനുഷ്യരോടുള്ള സ്നേഹവും ഇല്ലാത്ത ഏത് പ്രസ്ഥാനവും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേതല്ലെന്ന് സുവ്യക്തമാണ്.

പരിശുദ്ധാത്മാഭിഷേകം

പരിശുദ്ധാത്മാഭിഷേകം ലഭിക്കുന്നതും പരിശുദ്ധാത്മ ദാനങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്.

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അഭിഷേകം മാമോദീസായും മൂറോനഭിഷേകവും മൂലം എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കും ലഭിക്കുന്നു. ഇവിടെ പുരുഷനെന്നോ, സ്ത്രീയെന്നോ, പട്ടക്കാരനെന്നോ, അന്ധനെന്നോ, വൃദ്ധനെന്നോ, ശിശുവെന്നോ, ഒക്കെയുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾക്കൊന്നും പ്രസക്തിയില്ല. ഗ്രീക്കു ഭാഷയിൽ ഖ്രിസ്തം (Christos) എന്നു പറയുന്ന ഈ പരിശുദ്ധാത്മാഭിഷേകം നമുക്കെല്ലാമുണ്ട് എന്ന് 1 യോഹ. 2:20-ലും 27-ലും 2 കൊരി. 1:21-ലും കാണുന്നു. ഈ ഖ്രിസ്തം അല്ലെങ്കിൽ അഭിഷേകം (മെസ്സോസുറിയാനിയിൽ) പ്രധാനമായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത് ദൈവത്തിന്റെ അഭിഷിക്തനായ മിശിഹാതന്മൂലമാണ്. 'മ്ഷിഹോ' (Messiah) എന്നു വെച്ചാലും ഖ്രിസ്തോസ് (christos) എന്നുവെച്ചാലും അഭിഷിക്തൻ എന്നാണല്ലോ അർത്ഥം. ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ അഭിഷേകം ചെയ്തതും മൂലം അവൻ അഭിഷിക്തൻ, അല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തു, അല്ലെങ്കിൽ മശിഹായായി (അ.പ്ര. 4:27, 10:38).

നാമും മാമോദീസായിൽ ചേർത്ത വെള്ളത്തിൽ നിന്നും ആത്മാവിൽ നിന്നും ജനിച്ചു, മൂറോനഭിഷേകം പ്രാപിച്ചു പരിശുദ്ധാത്മാലയങ്ങളും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലെ അംഗങ്ങളും ആയിത്തീരുന്നു. ഇത് എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കും ഒരുപോലെയാണ് (1 കൊരി. 12:27).

എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കും പൊതുവെയുള്ള ഈ അഭിഷേകം മൂലം അവർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കുകയും തങ്ങളുടെ പാപത്തിൽ നിന്ന് കഴുകപ്പെട്ട, ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലെ അംഗങ്ങളായിത്തീർന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിലും രാജ്യത്തിലും പ്രവാചകത്വത്തിലും പങ്കാളികളായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ പരിശുദ്ധാത്മാഭിഷേകത്തിന്റെ ദൃശ്യഫലങ്ങൾ പ്രധാനമായുള്ളത് പൂർണ്ണമായ സത്യസന്ധത, തിന്മയെ ഭയമില്ലായ്മ, വിശുദ്ധ ജീവിതം, മനുഷ്യരോടുള്ള സ്നേഹം, കാര്യങ്ങൾ വിവേചിച്ചറിയുവാനുള്ള കഴിവ് എന്നിവയാണ്. ഇത് നമ്മുടെ പലയാളുകളിലും കാണുന്നില്ല എന്നതിന്റെ അർത്ഥം നമുക്ക് മാമോദീസായിൽ മൂറോൻ മൂലം ലഭിച്ച പരിശുദ്ധാത്മാഭിഷേകത്തെ നാം വിലമതിക്കാതെ, നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ മൂലം അതിനെ മുടിവെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. സഭയിലെ കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെയും

ആരാധനയുടെയും പ്രസംഗത്തിന്റെയും പഠിപ്പിക്കലിന്റെയും പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യം, ഈ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാഭിഷേകത്തെ, നമ്മുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വേർപെടൽ മൂലവും, ദൈവത്തിങ്കലേക്കുള്ള നമ്മുടെ അനുതാപവും സ്നേഹവും മൂലവും ദൈവകരുണയാൽ അനാവരണം ചെയ്യുകയെന്നതാണ്. അങ്ങനെ അനാവരണം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന പ്രധാന ഗുണം സ്നേഹമാണ് - എല്ലാ മനുഷ്യരോടും ഉള്ള സ്നേഹം. കുടുംബാംഗങ്ങളോടും വേലക്കാരോടും ജാതിമതഭേദമെന്യേ നാം ആരുമായി ഇടപെടുന്നുവോ ആരെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നുവോ അവരോടൊല്ലാമുള്ള നിഷ്കളങ്കമായ സ്നേഹം. ആ സ്നേഹത്തിനു പരിധിയില്ല. അത് നാം സ്നേഹിക്കുന്നവരുടെ ആത്മാക്കൾ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള സ്നേഹമല്ല. യഥാർത്ഥവും, നിഷ്കളങ്കവും, സ്വയംപരിത്യാഗ സന്നദ്ധതയുള്ളതും, മറ്റുള്ളവരുടെ ശരീരത്തിന്റെയും മനസ്സിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും എല്ലാ യഥാർത്ഥ ആവശ്യങ്ങളേയും കണക്കിലെടുത്ത് അവർക്ക് നിസ്വാർത്ഥ സേവനം നൽകി, നമ്മെത്തന്നെ മറ്റുള്ളവർക്കു ചൊരിഞ്ഞുകൊടുത്ത്, മറ്റുള്ളവരുടെ ഉൽക്കർഷത്തിൽ മാത്രം ആനന്ദം കൊള്ളുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹമാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കോരിച്ചൊരിയുന്നത്.

ഈ സ്നേഹമില്ലെങ്കിൽ, പരിശുദ്ധ പൗലോസ് അപ്പോസ്തോലൻ പറയുന്നതുപോലെ, മനുഷ്യരുടേയും മാലാഖമാരുടേയും ഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചാലും, വലിയ പ്രവചന നൽകലും, ദർശന നൽകലും ഉണ്ടായാലും, അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിപ്പാൻ കഴിവുള്ള ഉറച്ച വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നാൽപ്പോലും, എത്ര തന്നെ ത്യാഗം ചെയ്താലും, അനേക മണിക്കൂറുകൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ കഴിച്ചാലും പ്രയോജനമില്ല (1 കൊരി. 13:1-3). സ്വന്തം ഇഷ്ടം നടക്കണമെന്ന് നിർബന്ധിക്കാത്തതാണ് യഥാർത്ഥ സ്നേഹം (1 കൊരി. 13:5). കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടമാണെന്നു പറഞ്ഞാണ് നാം പലപ്പോഴും സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തെപ്പറ്റി ശാഠ്യം പിടിക്കുന്നത്. സ്നേഹത്തിന് അഹങ്കാരമില്ല. അത് മറ്റുള്ളവരെ പുച്ഛിച്ചു പുറന്തള്ളുന്നില്ല.

പ്രവചന നൽകലും നീങ്ങിപ്പോകും; മറുഭാഷകളും നീങ്ങിപ്പോകും; അറിവും നീങ്ങിപ്പോകും (1 കൊരി. 13:8-9). സ്നേഹം മാത്രമേ നിലനിൽക്കുന്നതായുള്ളൂ. ഇന്ന് നമ്മുടെ സഭയിലെ വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഏറ്റവും വലിയ വിമർശനം ഈ സ്നേഹത്തിന്റെ അഭാവത്തെപ്പറ്റിയുള്ളതാണ്. തങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയ്ക്ക് പുറത്തുള്ളവരോടുകാണിക്കുന്ന സ്നേഹരാഹിത്യവും പുച്ഛവും, രണ്ടാം തരക്കാരായി മറ്റുള്ളവരെ കാണുന്ന സ്വഭാവവും ക്രിസ്തുവിന്റേതല്ല. മറ്റേതോ ദുഃശക്തിയുടേതാണെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. യഥാർത്ഥ സ്നേഹം, ക്രിസ്തുനമ്മോടു കാണിച്ചതുപോലുള്ള തുറന്ന സ്നേഹം ഇല്ലാത്തതിടത്ത് പരി

ശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ അഭിഷേകം ഇപ്പോഴും പാപം മൂലം മറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു തന്നെയാണ് എന്റെ ഉറച്ച വിശ്വാസം.

പക്ഷേ, വിശ്വാസികളായ നാം നമ്മുടെ സഭയിലെ അംഗങ്ങളായ വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനക്കാരോട് അതുപോലുള്ള സ്നേഹം കാണിച്ചില്ലെങ്കിൽ നമ്മിലും പരിശുദ്ധാത്മ പ്രവർത്തനമില്ലെന്നതിന്റെ ലക്ഷണമായിരിക്കും. യഥാർത്ഥ സേവന മനഃസ്ഥിതിയും വിശുദ്ധ ജീവിതവും പ്രാർത്ഥനാ ശീലവും നിറഞ്ഞ അനേകംപേർ വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, പേരിനു മാത്രം സഭാംഗങ്ങളായിരുന്ന് അശുദ്ധാത്മാലയങ്ങളായിത്തീർന്നിരുന്ന പലരേയും ദൈവത്തിന്റെ വഴിയിലേക്കു തിരിപ്പാൻ വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനത്തിനു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനക്കാരെ നാം പൂർണ്ണ പുറന്തള്ളുന്നെങ്കിൽ അത് ഒരിക്കലും ക്രിസ്തീയമായിരിക്കയില്ല. അവർ സഭയോട് യഥാർത്ഥ സ്നേഹമുള്ളവരായിത്തീർന്ന് സഭയുടെ കെട്ടുപണിക്കു വേണ്ടി ഉത്സാഹിക്കുന്നവരും എല്ലാ മനുഷ്യരോടും പ്രത്യേകിച്ച് സ്വന്തം കുടുംബാംഗങ്ങളോടും വേലക്കാരോടും, കൂടെ ജോലി ചെയ്യുന്നവരോടും യഥാർത്ഥ സ്നേഹമുള്ളവരുമായി തീരുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കുകയെന്നുള്ളതാണ് നമുക്കിന്നു ചെയ്യാവുന്ന വലിയ കാര്യം. അവർക്കുള്ള ആത്മശിക്ഷണത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനാശീലത്തിന്റെയും ഒരു ചെറിയ പങ്കെങ്കിലും നമുക്കും ഉണ്ടാകാതെ ഇതു സാധ്യമല്ല.

അടിസ്ഥാനപരമായ പരിശുദ്ധാത്മാഭിഷേകം വി. മാമോദീസാ മൂലവും വി. മുനോൻ മൂലവും ക്രിസ്തുശരീരത്തിലെ അംഗങ്ങളായി തീർന്നിട്ടുള്ള എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. പക്ഷേ, അതിന്റെ ദൃശ്യഫലങ്ങൾ വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനത്തിൽപ്പെട്ടവരും പെടാത്തവരുമായ മിക്കവാറും പേരിൽ കാണുന്നില്ലായെന്നുള്ളത് പാപത്തിന്റെയും തിന്മയുടെയും ശക്തി അതിനെ ആവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ ലക്ഷണമാണ്. ഇതു നമ്മിലും നമ്മുടെ വിടുതൽ സഹോദരങ്ങളിലും ഒരുപോലെ മറഞ്ഞിരിക്കയാണെന്നു തോന്നുന്നു. സ്നേഹത്തിന്റെ അഭാവവും സഭയുടെ കെട്ടുപണിയെപ്പറ്റി ശുഷ്കാന്തിയില്ലായ്മയും വിശുദ്ധ ജീവിതമില്ലായ്മയും എവിടെ കാണുന്നുവോ അവിടെ പരിശുദ്ധാത്മ പ്രവർത്തനം പാപതമസ്സുകൊണ്ട് ആവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു വ്യക്തമാണ്. നമുക്ക് വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനക്കാരോടു സ്നേഹമില്ലെങ്കിൽ നാം എങ്ങനെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഉപകരണങ്ങളായിത്തീരുവാൻ സാധിക്കും?

പരിശുദ്ധാത്മദാനങ്ങൾ

എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും നൽകപ്പെടുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാഭിഷേ

കവും ഓരോരുത്തർക്കും വേറെ വേറെ നൽകപ്പെടുന്ന പരിശുദ്ധാത്മ ദാനങ്ങളും തമ്മിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ട്.

പരിശുദ്ധാത്മദാനങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവ്, സഭയുടെ കെട്ടുപണിക്കു വേണ്ടി, സഭാംഗങ്ങൾക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിമാണമനുസരിച്ച് പങ്കിട്ടു കൊടുക്കുന്നവയാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അഭിഷേകം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കാണ് പരിശുദ്ധാത്മ ദാനങ്ങൾ നൽകപ്പെടുന്നത്. റോമാ ലേഖനം 5:5-ൽ പറയുന്നപോലെ, ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്കു പകരുന്നത്, ദൈവം നമുക്കു നൽകിയിട്ടുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവിലാകുന്നു. പുത്രത്വത്തിന്റെ ആത്മാവാണ് (റോമ്മർ 8:15) നമുക്കു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കുമുള്ള ആ അടിസ്ഥാനദാനത്തിന്റെ മുകളിലാണു മറ്റു ദാനങ്ങൾ പലർക്കും പല വിധത്തിലായി നൽകപ്പെടുന്നത്.

നൽകപ്പെടുന്ന ദാനം, ദാനം സ്വീകരിക്കുന്നയാളിന്റെ ആത്മീയ വളർച്ചയ്ക്കെന്നതിനേക്കാളുപരി, സഭയുടെ കെട്ടുപണിക്കും വളർച്ചയ്ക്കും വേണ്ടിയാകുന്നു, പൊതു നമ്മയ്ക്കു വേണ്ടിയാകുന്നു (1 കൊരി. 12:7). ഓരോ ദാനപ്രാപകനും സഭയുടെ കെട്ടുപണിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നു; അതു മൂലം സഭ വളരുന്നു (1 കൊരി. 2:12-27). വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രധാന പരീക്ഷ ഇതു തന്നെയാണ്. അതു സഭയുടെ കെട്ടുപണിക്കുതകുന്നില്ലെങ്കിൽ, അതു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേതല്ല, ക്രിസ്തീയ മല്ല എന്നു തീർത്തു പറയുവാൻ സാധിക്കും. ക്രിസ്തുവാണ് ദാനദാതാവ്. പരിശുദ്ധാത്മദാനങ്ങളുമാണ്. അവ എന്തിനുവേണ്ടി? എഫേസ്യലേഖനം 4:11 മുതലുള്ളതു വായിച്ചു നോക്കുക.

‘മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന് നൽകാവുന്ന നൽകിയതും കർത്താവു തന്നെ. ചിലരെ അപ്പോസ്തോലന്മാരാക്കി; മറ്റു ചിലരെ പ്രവാചകരും, ചിലരെ സുവിശേഷകരും, മറ്റു ചിലരെ ഇടയന്മാരും ഗുരുക്കന്മാരുമാക്കി. സേവന പ്രവൃത്തിയുടെ പൂർത്തീകരണത്തിനുള്ള എല്ലാ കഴിവുകളും ഉപകരണങ്ങളും വിദഗ്ധന്മാരായ സഭാംഗങ്ങൾക്കു നൽകി. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയുടെ കെട്ടുപണിക്കുവേണ്ടിത്തന്നെ. ഈ ദാനങ്ങളുടെ ഉദ്ദിഷ്ട ലക്ഷ്യമോ സഭാംഗങ്ങളായ നാമെല്ലാവരും വിശ്വസിക്കുന്നതിലേക്ക് ഒരുമിച്ച് വളർന്ന്, ഒരുമിച്ചു ദൈവപുത്രനെ അറിഞ്ഞ് ഒരു പൂർണ്ണ മനുഷ്യനായി വളരുന്നതിനുവേണ്ടി, ക്രിസ്തുവിന്റെ പൂർണ്ണതയാകുന്ന പ്രായപൂർത്തി പ്രാപിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിത്തന്നെ. അങ്ങനെ പ്രായപൂർത്തി പ്രാപിച്ചില്ലെങ്കിൽ, നാം അറിവില്ലാത്ത കുഞ്ഞുങ്ങളെപ്പോലെ, മനുഷ്യരുടെ വേലത്തരം കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഓരോ പുതിയ ഉപദേശക്കാരും ഉറപ്പാക്കപ്പെട്ട് അങ്ങോട്ടു മിങ്ങോട്ടുമലഞ്ഞ് വഞ്ചനയുടെ

കുതന്ത്രങ്ങളിൽപ്പെട്ട് നശിച്ചുപോകും. സ്നേഹത്തിന്റെ സത്യസന്ധതയിൽ, എല്ലാവിധത്തിലും നമുക്കൊരുമിച്ച്, ക്രിസ്തുവാകുന്ന തലയിങ്കലേക്കു വളരാം. ആ തലയിൽ നിന്നാണല്ലോ ശരീരത്തെ മുഴുവൻ പരസ്പര ബന്ധങ്ങളിൽക്കൂടെ നിയാമനം ചെയ്തത്, ഓരോ നല്ല ഉപദേശങ്ങളുടേയും സന്ധിബന്ധങ്ങളിൽ കൂടെ ഒരുമിപ്പിക്കുന്നത്. ഓരോ ഭാഗവും ഓരോ അവയവം, അതിനുള്ള പ്രവൃത്തി ശരിയായി ചെയ്യുമ്പോൾ ശരീരം മുഴുവൻ വളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നു, സ്നേഹത്തിലൂടെ പടുത്തുയർത്തപ്പെടുന്നു' (എഫേ. ലേഖനം 4:11-16).

ഈ വേദാധിഷ്ഠിതമായ ലക്ഷ്യപ്രയാണത്തിലേക്ക് വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനം വരുന്നതുവരെ അതേക്കുറിച്ചുള്ള ക്രിസ്തീയ വിമർശനവും നിലനിൽക്കും. തങ്ങളെത്തന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആളുകളായി എണ്ണി മറ്റുള്ളവരെപ്പറ്റി സ്നേഹമില്ലാതെയും സഭയുടെ മുഴുവൻ കെട്ടുപണിക്കുവേണ്ടി താഴ്മയോടും സ്നേഹത്തോടും കൂടി പ്രവർത്തിക്കാതെയും, സ്വന്തം കൂട്ടായ്മയുടെ ഉന്നമനത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം ജീവിക്കുന്ന ഒരു വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനം യഥാർത്ഥത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മ നിശ്ചിതമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്.

പക്ഷേ, വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനത്തെ വിമർശിക്കുന്നവർ, തങ്ങളിൽ പരിശുദ്ധാത്മപ്രവർത്തനം പ്രതിബന്ധമില്ലാതെയുണ്ടാകുന്നതിനുവേണ്ടി എന്തു ചെയ്യുന്നു എന്നു ചോദിക്കാതിരിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ല. എന്തു കൊണ്ട് പൊതുവായ പരിശുദ്ധാത്മാഭിഷേകത്തിന്റെയും പ്രത്യേക നൽവരദാനങ്ങളുടേയും പ്രത്യക്ഷ ലക്ഷണങ്ങൾ സഭയിൽ കാണുന്നില്ല? എന്തു കൊണ്ട് പണത്തിനും കെട്ടിടത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള കേന്ദ്രങ്ങൾക്കും അടിപിടികൾക്കുമായി മാത്രം സഭാംഗങ്ങൾ വെമ്പൽകൊള്ളുകയും പണം ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു? എന്തുകൊണ്ട് സഭയുടെ കെട്ടുപണിക്കുവേണ്ടി ത്യാഗം ചെയ്യുവാൻ സഭാംഗങ്ങൾ തയ്യാറാകുന്നില്ല? എന്തുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ മിടുക്കന്മാരായ മക്കളെ പൗരോഹിത്യവേലയ്ക്കായി നമ്മുടെ ആളുകൾ വിടുന്നില്ല? പരിശുദ്ധാത്മാഭിഷേകത്തിന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മദാനങ്ങളുടേയും പ്രവർത്തനത്തെ തടയുന്ന പാപം നമ്മിൽ കിടക്കുന്നു എന്നല്ലേ അതു കാണിക്കുന്നത്?

പരിശുദ്ധാത്മദാനങ്ങളേവ?

പരിശുദ്ധാത്മദാനങ്ങൾ ഇന്നവയാണെന്നു വ്യക്തമായ ഒരു ലിസ്റ്റ് വേദപുസ്തകം നൽകുന്നില്ല. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ മൂന്നു പ്രാവശ്യവും പത്രോസ് ശ്ലീഹാ ഒരു പ്രാവശ്യവും ലിസ്റ്റുകൾ നൽകുന്നുണ്ട്. അവ താഴെ പറയുംപ്രകാരമാണ്.

1 കോരി 11:8, 10: 1) വിജ്ഞാനത്തിന്റെ വചനം 2) അറിവിന്റെ വചനം

3) വിശ്വാസ നൽകാൻ 4) രോഗശാന്തിയുടെ നൽകലങ്ങൾ 5) പിശാചുക്കളെ പുറത്താക്കുവാനുള്ള ശക്തി 6) പ്രവചന നൽകൽ 7) ആത്മാക്കളെ വിവേചിച്ചറിയുവാനുള്ള നൽകൽ 8) മറുഭാഷാ നൽകൽ 9) മറുഭാഷാ വ്യാഖ്യാന നൽകൽ.

റോമ്മാ 12:6-8: 1) പ്രവചനം 2) ശുശ്രൂഷാ നൽകൽ 3) ആചാര്യത്വ നൽകൽ 4) ആശ്വാസപ്രബോധന നൽകൽ 5) വിതരണ നൽകൽ 6) അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാന നൽകൽ 7) ജീവകാരുണ്യ പ്രവൃത്തികളുടെ നൽകൽ.

എഫേസ്യ 4:11: 1) അപ്പോസ്തലത്വം 2) പ്രവാചകത്വം 3) സുവിശേഷകത്വം 4) ഇടയത്വവും ഗുരുത്വവും.

1 പത്രോ. 4:11: 1) പ്രഭാഷണ നൽകൽ 2) ശുശ്രൂഷാ നൽകൽ.

ഈ ലിസ്റ്റുകൾ തമ്മിൽ വലിയ സദൃശ്യമില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, നാലു ലിസ്റ്റിലും ഒരുപോലെ കാണുന്ന ഒരു ദാനവുമില്ല. എല്ലാ ദാനങ്ങളും പൊതുവെ സഭയുടെ ഉദ്ബോധനത്തിനും ഭരണത്തിനും, ജീവകാരുണ്യ പ്രവൃത്തികൾക്കും വേണ്ടിയുള്ളവയാണ്. ഒരാൾക്ക് ഒരു ദാനമേ ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നു എന്നില്ല. വി. പൗലോസ് അപ്പോസ്തോലൻ (ഗലാ. 1:1) മറുഭാഷാ നൽകലമുള്ളവനും (1 കൊരി. 14:18) അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനും (കൊലോ 1:29) ആയിരുന്നു. എന്നാൽ സ്നേഹമല്ലാതെ മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു പരിശുദ്ധാത്മ നൽകൽ എല്ലാവർക്കും വേണമെന്ന് അപ്പോസ്തോലൻ പറയുന്നില്ല. സഭയുടെ ഭരണകാര്യങ്ങളിലും ഉപദേശപ്രവൃത്തികളിലും കുദാശാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും, സേവനരംഗങ്ങളിലും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം അതതിനാവശ്യമായ കൃപാവരം പരിശുദ്ധാത്മാവ് കൊടുത്തുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത് (റോമ്മാ. 12:6-8). അങ്ങനെ പ്രത്യേകമായി എടുത്തു കാണിക്കുന്നതും ആത്മീയ അഹങ്കാരം ഉള്ളവർക്കുവന്നുവെങ്കിലും ഈ പരിശുദ്ധാത്മദാനങ്ങൾ. അഹങ്കാരം ഉള്ളവർക്കുവന്ന ദാനങ്ങൾ മറുഭാഷയും രോഗശാന്തിയുടെ നൽകലവും, മറ്റ് അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനും പിശാചുക്കളെ പുറത്താക്കുന്നതിനും മറ്റും ശക്തി നൽകുന്ന പ്രത്യേക ദാനങ്ങളുമാണ്. അവയെ പലപ്പോഴും മനുഷ്യർ കൂടുതലായി ആഗ്രഹിക്കുന്നത് തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മദാനം മറ്റുള്ളവരും കൂടി കാണണമെന്നുള്ള പാപകരവും സ്വാർത്ഥമയവുമായ ആഗ്രഹംകൊണ്ടായിരിക്കണം.

അതുകൊണ്ട് ഈ പ്രത്യേക ദാനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അധികം ആഗ്രഹിക്കാതിരിക്കുന്നതാണു നല്ലത്. അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ പാപാസക്തി മൂലം പരിശുദ്ധ റൂഹായുടെ നല്ല ദാനങ്ങൾ നമ്മെ ആത്മീയ അഹങ്കാരത്തിലേക്കും പാപവിഴ്ചയിലേക്കും നയിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. 'ഉയർന്ന നൽകലങ്ങൾക്കായി നിങ്ങൾ ഉണർന്നു പ്രവർത്തിക്കുക' എന്ന് വി.

പൗലോസ് ശ്ലീഹാ കൊരിന്ത്യരോടു പറയുന്നു (1 കൊരി. 12:31). എന്നാൽ തുടർന്നു പറയുന്നത് 'ഏറ്റവും ഉയർന്ന നൽവരം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു തരാം' എന്നാണ്. അതു കഴിഞ്ഞു വരുന്നത് സ്നേഹത്തെ പറ്റിയുള്ള 13-ാം അദ്ധ്യായമാണ്. പരിശുദ്ധാത്മ നൽവരങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളത് സ്നേഹമാണ്. അതിനായി നാം വാഞ്ചിക്കുകയും ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ അനുഭവത്തിൽ ജീവിച്ച് അതിൽ നിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന മനുഷ്യസ്നേഹത്തെ നാം പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നമ്മുടെ പ്രവർത്തിക്കാവശ്യമായ മറ്റെല്ലാ നൽവരങ്ങളും പരിശുദ്ധാത്മാവ് നൽകിക്കൊള്ളും. വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനത്തിലും ഈ മനുഷ്യസ്നേഹവും എല്ലാ നൽവരങ്ങളുടേയും നിർദ്ദിഷ്ടോദ്ദേശ്യമായ സഭയുടെ കെട്ടുപണിക്കായിട്ടുള്ള ശ്രദ്ധയും, ധാരാളമായി വളർന്നു കഴിയുമ്പോൾ, വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനം യഥാർത്ഥത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മ പ്രസ്ഥാനമായി പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടും.

പരിശുദ്ധാത്മദാനങ്ങൾ എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കുമുള്ളവയാണ്. 'വിടുതൽ' എന്നൊരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനമുണ്ടാകുന്നവർക്കു മാത്രമുള്ളതല്ല. സഭയിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളിലും വ്യാപരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശ്രേഷ്ഠ ദാനങ്ങൾ കൂടുതൽ സമൃദ്ധിയായി ഉണ്ടാകുന്നതിനു വേണ്ടി നാമെല്ലാവരും ഉപവാസത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും അനുതാപത്തിലും കണ്ണുനീരിലും കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനത്തിലുള്ളവരേയും ഇല്ലാത്തവരേയും ഒരുമിച്ച് പരിശുദ്ധാത്മാവ് കർത്തൃമഹത്വത്തിനായി ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളും. സഭയിലിന്നാവശ്യമായിട്ടുള്ളത് മനുഷ്യസ്നേഹത്തോടും സഭയുടെ കെട്ടുപണിക്കായിട്ടുള്ള ശ്രദ്ധയോടുംകൂടെ നാമും ജീവിതവിശുദ്ധിയും പ്രാർത്ഥനാശീലവും ആത്മശിക്ഷണവുമുള്ളവരായിത്തീരുകയെന്നതാണ്.

പരിശുദ്ധാത്മ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ വ്യാപ്തി

പരിശുദ്ധ റൂഹാ സഭയിൽ മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നവനോ, സഭയുടെ പരിധിക്കുള്ളിൽ ഒതുക്കി നിർത്താവുന്നവനോ അല്ല. സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭം മുതലേ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഉല്പത്തി പുസ്തകം 1:2-ൽ “ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് വെള്ളത്തിൻമീതെ പരിവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു” എന്നു കാണുന്നു. ആത്മാവിന്റെ ശക്തി കൊണ്ടാണു സൃഷ്ടിയുണ്ടായത്. വെളിപാട് പുസ്തകത്തിന്റെ അവസാനത്തിലും ആത്മാവും സഭയാകുന്ന മണവാട്ടിയും ഒരുമിച്ചു നിന്ന് കർത്താവേ വരിക (മാറാനാഥാ) എന്നു പറഞ്ഞു കർത്താവിനെ ക്ഷണിക്കുന്നു (വെളിപാട് 22:17). അങ്ങനെ വേദപുസ്തകത്തിലാദ്യതം കാണുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവ് പഴയനിയമത്തിലും പുതിയനിയമത്തിലും

ഇസ്രായേലിലും ക്രിസ്തുസഭയിലും മാത്രമല്ല, സൃഷ്ടി മുഴുവനിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. “ഉണ്ടായതും ഉണ്ടാകുവാനിരിക്കുന്നതുമായ സകലത്തെയും പൂർത്തിയാക്കി തികയ്ക്കുന്നവനായ പരിശുദ്ധ റൂഹാ നമ്മോടുകൂടെ’ എന്ന് നാം വിശുദ്ധ ബലിയുടെ ആരാധനയിൽ പറയുന്നു. നമ്മോട് കൂടെയുള്ളവനായ പരിശുദ്ധ റൂഹാ സൃഷ്ടി മുഴുവനിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണ്. എവിടെ നന്മയും സ്നേഹവും സത്യവും വിശുദ്ധിയും കാണുന്നുവോ അവിടെയെല്ലാം പരിശുദ്ധാത്മാവുണ്ട്.

സഭയ്ക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവ് കൊടുക്കുന്ന ദാനങ്ങൾക്കു പുറമെ, സഭേതരലോകത്തിലും ബുദ്ധിശക്തിയും ഭരണസാമർത്ഥ്യവും കലാപരമായ സർഗ്ഗാത്മകതയും പുതിയ നമകളുടേയും സത്യങ്ങളുടേയും ആവിഷ്കരണവും നടക്കുന്നതും പരിശുദ്ധാത്മശക്തിയാലാണ്.

പരിശുദ്ധനായ മാർ ബസ്സേലിയോസിന്റെ (329-379 എ.ഡി.) ചിന്തയിൽ അഞ്ച് പ്രത്യേക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പരിശുദ്ധാത്മ ശക്തി വ്യാപരിക്കുന്നതായി പറയുന്നു.

- 1) വിശ്വത്തിലെ വിവിധ ഗോളങ്ങളുടെ പരസ്പര ക്രമീകരണത്തിലും അവയുടെ രമ്യതയിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാവാണ്.
- 2) വളർച്ചയുള്ള എല്ലാറ്റിന്റെയും വളർച്ചയുടെ പിറകിലുള്ളത് പരിശുദ്ധാത്മാവാണ്.
- 3) ദൈവസന്നിധിയിൽ നിൽക്കുന്ന ക്രൂബേന്മാരുടേയും സ്രോഹേന്മാരുടേയും പ്രധാന മാലാഖമാരുടെയും വൃന്ദങ്ങളെ ക്രമീകരിക്കുന്നതും പരിശുദ്ധാത്മാവ് തന്നെ.
- 4) ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിലും അതിന്റെ മുൻകുറിയായ പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും വചനങ്ങളിലും കൂടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാവാണ്. കന്യകമറിയാമിനോടുള്ള അറിയിപ്പിലും ശർഭധാരണത്തിലും പ്രസവത്തിലും ദൈവാലയ പ്രവേശനത്തിലും, മരുഭൂമിയിലെ പരീക്ഷണങ്ങളിലും യോർദാനിലെ മാമ്മോദീസായിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളിലും അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളിലും എല്ലാം പരിശുദ്ധാത്മ വ്യാപാരമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകം സാക്ഷിക്കുന്നു.
- 5) അവസാന ന്യായവിധിയിങ്കലും പരിശുദ്ധാത്മാവിന് പ്രധാന സ്ഥാനമുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ന്യായവിധിയിങ്കൽ തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നത് ഓരോരുത്തനും എത്രമാത്രം പരിശുദ്ധാത്മ ശക്തിയും ജീവനും നൽകപ്പെടണം അല്ലെങ്കിൽ പൂർണ്ണമായും പരിശുദ്ധാത്മ ശക്തിയിൽ നിന്ന് വേർപെടുത്തപ്പെട്ട് ഇല്ലായ്മയിലേക്ക് പോകണം എന്നുള്ളതാണെന്ന് പരിശുദ്ധ ബസ്സേലിയോസ് പറയുന്നു.

ഈ അഞ്ചു കാര്യങ്ങളോടു കൂടെ മനുഷ്യനിലുള്ള സകല കലാശക്തികളിലും പരിശുദ്ധാത്മാവാണ് വ്യാപരിക്കുന്നത്. നേതൃത്വശക്തി, വിഭവചനശക്തി, കഴിവുകൾ, വീര്യം, ധൈര്യം മുതലായവയെല്ലാം സഭയ്ക്കകത്തും പുറത്തും പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിന്നാണ് വരുന്നത്. ശിംശോൻ ശക്തി കൊടുക്കുന്നതും (ന്യായാധി: 13:25, 14:6, 14:19, 15:14) ദേവാലയത്തിന്റെ ശില്പകലയ്ക്കും അലങ്കരണത്തിനും ഉള്ള കഴിവ് ബെസാലേലിന് കൊടുക്കുന്നതും (പുറപ്പാട് 3:3, 35:31) മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നിഗൂഢ കാര്യങ്ങളെ വെളിവാക്കുന്നതും (ഉല്പത്തി 41:38; ദാനിയേൽ 5:14) യഥാർത്ഥ വിജ്ഞാനം നൽകുന്നതും (സദൃ. 1:23, ബാനാസീറാ 39:6, സുസന്നാ 45, ശ്ലേമോന്റെ വിജ്ഞാനം 1:5, 7:7, 22, 9:17), ഭരണത്തിനും നീതിയുടെ പരിപാലനത്തിനുമുള്ള ശക്തി നൽകുന്നതും (സംഖ്യാ 11:25; ആവർത്തനം 34:9, 1 ശമു. 16:13, 14, ഏശായാ 28:6, 42:1, 11:2), പ്രവചനശക്തി നൽകുന്നതും (ഹോശേയ 9:7, മീഖാ 3:8, 1 രാജാ. 18:12, 2 രാജാ. 2:16, യെഹെസ്കേൽ 3:14) എല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു തന്നെ.

സൃഷ്ടി മുഴുവനിലും വ്യാപരിക്കുകയും രാഷ്ട്രീയത്തിലും, സാമൂഹ്യത്തിലും സാമ്പത്തികത്തിലും ഭൂമിയുടെ ചലനങ്ങളിലും രസതന്ത്രത്തിലും, ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും സാങ്കേതിക വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും കലാസൃഷ്ടിയുടേയും എല്ലാ നല്ല പരിപാടികളിലും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ നമുക്കാർക്കും നമ്മുടെ കൊച്ച് വലയങ്ങളിൽ ഒതുക്കിനിർത്താൻ സാധ്യമല്ലെന്നുള്ളത് വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനക്കാരും അല്ലാത്തവരും ഒരുപോലെ ഓർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത് നല്ലതാണ് (യോഹ. 3:8).

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അജ്ഞാതത്വം

പരിശുദ്ധാത്മാവ് തന്നെത്തന്നെ പരസ്യം ചെയ്യുന്നവനല്ല. എപ്പോഴും ഒതുങ്ങിനിന്നുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരിൽകൂടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനും ക്രിസ്തുവിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുമ്പോഴും സ്വയം ഉയർത്തിക്കാണിക്കാതിരിക്കുന്നവനുമാണ്. ഇപ്പോഴും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ സംസാരിക്കുന്നതു കൊണ്ടോ പരിശുദ്ധാത്മ ശക്തികളുടെ പരസ്യപ്രകടനം കൊണ്ടോ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ സാധ്യമല്ല. താഴ്മയും സ്നേഹവും സത്യസന്ധതയും സേവനമനുസ്മിതിയും ജീവിത വിശുദ്ധിയും പ്രാർത്ഥനാശീലവും ആത്മശിക്ഷണവുമുള്ളിടത്ത് പരിശുദ്ധാത്മാവ് ശാന്തമായും ബഹുളം കൂടാതെയും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ആരുടേയും കുത്തകയായിത്തീരുകയില്ല. സഭയ്ക്കുപോലും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്മേൽ നിയന്ത്രണാധികാരമില്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവ് രാജകീയനാകുന്നു; ദാസനല്ല; ആരുടേയും. അതു വിടുതൽക്കാരനായാലും അല്ലാത്ത മെത്രാപ്പോലീത്തായായാലും ആരുടെയും പിടിയിൽ നിൽ

ക്കാത്ത സർവ്വാധിപതിയായ റൂഹാ, നമ്മിലും മറ്റുള്ളവരിലും പ്രവർത്തിച്ച് ദൈവത്തിന് മഹത്വവും മനുഷ്യന് ജീവനും സ്നേഹവും നന്മയുമുണ്ടാകുവാനും തക്കവിധം പ്രസാദിക്കുമാറാകട്ടെ.

(ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത്, 1985 സെപ്റ്റംബർ)

